

สรุป

คำพิพากษาฎีกาที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๐๙๔/๒๕๕๓

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด

ผู้ร้อง

นางสาวสุภาววรรณ จุฑารัตน์

ผู้คัดค้านที่ ๑

นายสมเด็จ เพ็ชรหนู

ผู้คัดค้านที่ ๒

ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)

ผู้คัดค้านที่ ๓

พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๑

ข้อเท็จจริงที่ผู้ร้องกับผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่ได้โต้เถียงกันในชั้นนี้รับฟังเป็นยุติได้ว่า นาย ส. อยู่กินฉันทามีภริยากับผู้คัดค้านที่ ๑ บุคคลทั้งสองเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินทั้ง ๑๓ สืบเนื่องจากเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธร อ.แม่พริก จ.จับกุมนาย ว. โดยกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต เหตุเกิดที่ ต. พระบาทหลวง อ. แม่พริก จ. ลำปาง

ศาลจังหวัดลำปางมีคำพิพากษาว่า นาย ว. กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาจริง และเมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ เจ้าพนักงานตำรวจร่วมกันตรวจค้นรถยนต์ของนาย ส. ปรากฏว่าพบเมทแอมเฟตามีน ซุกซ่อนอยู่จึงยึดรถยนต์และเมทแอมเฟตามีนเป็นของกลาง ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงรายมีหนังสือถึงเลขาธิการปง. เพื่อให้ดำเนินการกับทรัพย์สินของนาย ส. เหตุว่านาย ส. เป็นผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด คณะกรรมการธุรกรรมมีมติว่า ทรัพย์สินที่มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราว ๑๓ รายการเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด เห็นควรส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณายื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินต่อไป

พิเคราะห์แล้ว คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้ร้องว่าทรัพย์สินทั้ง ๑๓ รายการของนาย ส. และผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับยาเสพติดอันเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่

ผู้ร้องอ้างร้อยตำรวจเอก อ. และร้อยตำรวจเอก ด. เบิกความประกอบกันสรุปใจความได้ว่า ทั้งสองรับราชการตำรวจสังกัดสถานีตำรวจภูธร อ. แม่พริก โดยร้อยตำรวจเอก อ. เป็นผู้ร่วมจับกุมนาย ว. ส่วนร้อยตำรวจเอก ด. เป็นพนักงานสอบสวนในคดีดังกล่าว นาย ว. ให้การในชั้นจับกุมและสอบสวนสรุปใจความได้ว่า นาย ย. ลูกน้องของนาย ส. เป็นผู้จ้างให้นำเมทแอมเฟตามีนไปจำหน่ายให้แก่ลูกค้าของนาย ส. นอกจากนี้ร้อยตำรวจเอก ว. เบิกความว่า หลังจากเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจ อ. แม่พริกจับกุมนาย ว. แล้วก็ได้แจ้งขอให้เจ้าพนักงานตำรวจภูธรเมืองเชียงรายสืบสวนพฤติกรรมของ นาย ส. อันมีเหตุเนื่องมาจากนาย ว. ได้ให้การว่านาย ส. เป็นผู้จ้างให้นำเมทแอมเฟตามีนไปจำหน่าย พยานเป็นผู้สืบสวนกรณีนี้ ผลการสืบสวนปรากฏว่านาย ส. และ

พยานกับพวกพร้อมกันตรวจค้นอยู่ช่อมรณต์ของนาย ส. และผู้คัดค้านที่ ๑ ปรากฏว่าพบนาย ส. และนาง อ. ภริยาของนาย ว. นาง อ. ให้การว่า นาย ว. เป็นลูกน้องของนาย ส. พันตำรวจตรี ป. และพันตำรวจโท ข. เบิกความประกอบกันสรุปใจความได้ว่า พยานทั้งสองได้รับรายงานจากเจ้าพนักงานตำรวจงานสืบสวนสถานีตำรวจภูธร อ. ขุนตาล ว่าพบมรณต์ของ นาย ส. จอดอยู่ข้างถนนในท้องที่ ต. ยางฮ่อม อ. ขุนตาล จ. เชียงราย เห็นนามบัตรนาย ส. ในรถ จึงโทรศัพท์ติดต่อไปตามหมายเลขโทรศัพท์ปรากฏว่าผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้รับสาย ผู้คัดค้านที่ ๑ แจ้งว่านาย ส. เป็นผู้ขับมรณต์คันดังกล่าว จากนั้นจึงตัดสินใจนำมรณต์ของนาย ส. ไปเก็บรักษาไว้ที่สถานีตำรวจภูธร อ. ขุนตาล เมื่อทำการตรวจค้นรถต่อหน้าผู้คัดค้านที่ ๑ ปรากฏว่าพบ เมทแอมเฟตามีน ซุกซ่อนอยู่ หลังจากนั้นผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงรายมีคำสั่งให้พันตำรวจโท ข. ดำเนินคดีแก่นาย ส. ในความผิดตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พันตำรวจโท ข. ตรวจสอบทรัพย์สินของนาย ส. ปรากฏว่า ก่อนวันเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธร อ. แม่พริกจับกุมนาย ว. นาย ส. และผู้คัดค้านที่ ๑ มีหนี้สินเป็นเงิน ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาทเศษ มีทรัพย์สินมูลค่า ๖๗๐,๐๐๐ บาทเศษ หลังจากนั้นนาย ส. และผู้คัดค้านที่ ๑ มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นเป็นมูลค่าประมาณ ๑๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่ปรากฏแหล่งที่มาของรายได้ อีกทั้งในปี ๒๕๔๔ นาย ส. ได้ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้ต่อเจ้าพนักงานสรรพากรเป็นเงินเพียง ๑,๐๐๐ บาทเศษ

พนักงานเจ้าหน้าที่ ปปง. เบิกความว่า ได้ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินของนาย ส. จากการสอบถามไปยังสรรพากรพื้นที่เชียงรายเพื่อขอทราบและตรวจสอบข้อมูลภาษีอากรของนาย ส. และผู้คัดค้านที่ ๑ และไม่พบข้อมูลการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีอากรของบุคคลทั้งสอง จากการสอบสวนถึงประเด็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างนาย ส. กับนาย ว. ปรากฏว่าอาศัยอยู่ในบ้านซึ่งอยู่ในบริเวณเดียวกัน หลังจากนั้นนาย ว. ถูกเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธร อ. แม่พริกจับกุมแล้วนาย ส. ได้ให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลในครอบครัวของนาย ว. จากการสอบสวนถึงประเด็นเรื่องข้อมูลการใช้โทรศัพท์ของนาย ว. ปรากฏว่าก่อนถูกเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธร อ. แม่พริกจับกุม นาย ว. ติดต่อกับนาย ย. ทางโทรศัพท์เคลื่อนที่หลายครั้ง ซึ่งโทรศัพท์ที่นาย ย. ใช้ติดต่อกับนาย ว. เป็นโทรศัพท์ที่ซื้อจากผู้คัดค้านที่ ๑

ผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างนาย ว. เป็นพยานเบิกความว่าพยานรู้จักนาย ส. และผู้คัดค้านที่ ๑ เนื่องจากได้เช่าบ้านอยู่ภายในรั้วเดียวกับช่อมรณต์ของบุคคลทั้งสอง นาย ส. ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุที่พยานถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุม ส่วนผู้ที่จ้างให้พยานกระทำความผิดในคดีนั้นก็คือนาย ย. ซึ่งเป็นลูกน้องของนาย ส. และมีหน้าที่เป็นคนขับรถ สำหรับรถกระบะที่พยานใช้เป็นยานพาหนะในการกระทำความผิดพยานซื้อจากผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้คัดค้าน ที่ ๑ อ้างนาย ค. และนาง ช. เป็นพยาน นาย ค. เบิกความว่าพยานเป็นลูกจ้างของนาย ส. ยาเสพติดที่พบในมรณต์ของนาย ส. นั้น พยานเชื่อว่าไม่ใช่ของนาย ส. แต่น่าจะเป็นเรื่องที่เจ้าพนักงาน

เห็นว่า เหตุที่ทำให้มีการสืบสวนพฤติกรรมของนาย ส. ก็เพราะนาย ว. ให้การว่านาย ย. ลูกน้องของนาย ส. เป็นผู้จ้างให้นำเมทแอมเฟตามีนไปจำหน่ายให้แก่ลูกค้าของนาย ส. โดยใช้รถกระบะคันที่นาย ว. ซื้อมาจากนาย ส. เป็นพาหนะ เจ้าพนักงานตำรวจดำเนินการสืบสวนพฤติกรรมของนาย ส. โดยร่วมกันตรวจค้นที่ตู้ซอมรถยนต์ของนาย ส. และผู้คัดค้านที่ ๑ ปรากฏว่าพบนาง อ. ภริยานาย ว. อยู่พร้อมกับนาย ส. และยังคงตรวจค้นพบบัตรประจำตัวประชาชนของนาย ว. อยู่ในบ้านภายในรั้วเดียวกัน ซึ่งระบุว่าจุดที่ตรวจค้นพบบัตรประจำตัวประชาชนของนาย ว. คือห้องพักของนาย ย. คิดยังได้ความจากถ้อยคำของผู้คัดค้านที่ ๑ มีข้อความตอนหนึ่งว่า เมื่อต้นปี ๒๕๔๔ ผู้คัดค้านที่ ๑ ชายโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๐๑ ๕๙๕๓๔๙๖ ให้แก่เพื่อนของนาย ว. ส่วนนาย ว. ก็เบิกความว่า ผู้ที่จ้างให้นำเมทแอมเฟตามีนไปจำหน่ายจนนำไปสู่การจับกุมที่ อ.แม่พริก ก็คือนาย ย. ซึ่งเป็นลูกน้องของนาย ส. นาย ย.ติดต่อกับนาย ว. โดยใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๐๑ ๕๙๕๓๔๙๖ ส่วนนาย ว. ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๐๑ ๖๗๑๗๗๕๗ คำให้การของผู้คัดค้านที่ ๑ และคำเบิกความของนาย ว. ดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งบริษัทโทเทิลแอนด์ซีเอส คอมมูเคชั่น จำกัด (มหาชน) แจ้งสถานีตำรวจภูธร อ. แม่พริกว่าโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๐๑ ๕๙๕๓๔๙๖ จดทะเบียนในนามผู้คัดค้านที่ ๑ อันเป็นวันก่อนนาย ว. ถูกเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธร อ. แม่พริกจับกุมเพียง ๒ วัน มีการติดต่อระหว่างโทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องดังกล่าวกับเครื่องดังกล่าวกับโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๐๑ ๖๗๑๗๗๕๗ รวม ๓ ครั้ง นอกจากนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ ปปง. ยังสอบสวนทราบว่า ภายหลังจากนาย ว. ถูกเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธร อ. แม่พริกจับกุมแล้ว นาย ว. ยังเบิกความอีกว่า รถกระบะคันที่นาย ว. ใช้เป็นยานพาหนะตามที่นาย ย. จ้างนั้น นาย ว. ซื้อมาจากผู้คัดค้านที่ ๑ ส่วนนาย ค. เบิกความว่า นาย ย. เคยทำหน้าที่ขับรถให้แก่ นาย ส.

เห็นได้ว่าพยานที่ผู้ร้องอ้างมานำสืบมาล้วนเป็นเจ้าพนักงานซึ่งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าพยานนี้เคยรู้จักนาย ส. มาก่อน จึงไม่มีข้อควรระวังสงสัยว่าจะร่วมกันทำพยานหลักฐาน หรือเบิกความอันเป็นเท็จเพื่อปกป้องปรานาย ส. หรือกลั่นแกล้งผู้คัดค้านที่ ๑ ส่วนนาย ว. และนาย ค. ก็เป็นพยานที่ผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างมานำสืบจึงไม่มีข้อควรระวังสงสัยว่ามีเจตนาเบิกความเบี่ยงเบนข้อเท็จจริงเพื่อให้เป็นผลร้ายแก่ผู้คัดค้านที่ ๑ แม้ข้อที่ผู้ร้องนำสืบว่าเจ้าพนักงานตำรวจตรวจค้นพบเมทแอมเฟตามีนซุกซ่อนอยู่ในฝาครอบใต้พวงมาลัยรถยนต์ของนาย ส. ยังไม่อาจเชื่อมโยงให้เห็นได้โดยแจ้งชัดว่านาย ส. เป็นผู้ครอบครอง แต่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏจากการนำสืบของผู้ร้องประกอบกับคำเบิกความของนาย ว. และนาย ค. ก็รับฟังได้อย่างสิ้นสงสัยว่า นาย ส. และผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้เกี่ยวข้องกับนาย ว. และนาย ย. ซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อันเป็นความผิดมูลฐาน จึงต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าทรัพย์สินทั้ง ๑๓ รายการ ของนาย ส. และผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด และตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๑ วรรคสาม ผู้คัดค้านที่ ๑ ย่อมมีภาระพิสูจน์หักล้างข้อสันนิษฐานดังกล่าว แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ กลับนำสืบเพียงว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ กู้ยืมเงินจากนาง ข. เพื่อจะนำไปซื้อรถ โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าเป็นรถคันใด พยานหลักฐานเท่าที่ผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างมานำสืบไม่มี

แต่สำหรับข้อที่ผู้ร้องอ้างไว้ตอนท้ายของฎีกาขอให้พิพากษาให้ทรัพย์สินทั้งหมดของนาย ส. กับพวก ตกเป็นของแผ่นดิน ซึ่งแปลความได้ว่า ผู้ร้องประสงค์จะให้ศาลฎีกาพิพากษาให้ที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๘๕๙๓ ตกเป็นของแผ่นดินด้วยนั้น เมื่อพิจารณาฎีกาของผู้ร้องแล้วไม่ปรากฏผู้ร้องโต้แย้งว่าคำสั่งของศาลชั้นต้นที่หยกคำร้องในส่วนที่ขอให้มีการสั่งให้ที่ดินแปลงดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินซึ่งศาลอุทธรณ์มิได้พิพากษาแก้ไขในส่วนนี้ไม่ถูกต้องอย่างไรบ้าง ผู้ร้องยังกล่าวไว้ในฎีกาข้อ ๒ อีกด้วยว่า ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ทรัพย์สิน ๑๓ รายการ ตกเป็นของแผ่นดินนั้นชอบแล้ว ดังนั้น ฎีกาของผู้ร้องเฉพาะส่วนนี้ถือได้ว่าเป็นการขอให้ศาลฎีกาพิพากษาให้โฉนดที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๘๕๙๓ ตกเป็นของแผ่นดินจึงเป็นฎีกาที่ไม่ได้กล่าวไว้โดยชัดแจ้งซึ่งข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่จะยกขึ้นอ้างในการยื่นฎีกา ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๙ วรรคหนึ่ง ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีตามพิพากษาศาลชั้นต้นค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์และฎีกาให้เป็นพับของนาย ส.